

ואלו חי"ך ולו"ז ומגדל בשנים, על אלה שורים הכל. ואלה הם שהחפטו בקהל הפנימי, ובקהל שנשמע ודברו. ואלו הם תחום לאלו. אלו מושנים לפתר הראשון שהיה בפטר. וכשהמתפשטת, מגיעה לאחד מאלו, ומשתנה ונעשית רוח שלא שוכנת לעולמים ותמיד נובעת. מושום שאותו הקשר שהוא תחום המאור מפה בו, ובגללו נובע בחשאי, וזה סוד ח' מיך, כה נקרא. זה עיטה בנין בגרון של אדם.

וזה תחום הראשון. כשותча להמתפשט אותו הנקה, עולה הקשר זהה, ונוטל אותו מהמקום הזה, ומשנה אותו בשלשה גוונים, באש ברוח ובמים. מושום שהקשר הזה, בקשר מאין סוף

במאור, כה נקשר.

ובשומות קול שנשמע מתוך הדחק שפושט של המתחבה, הקשר זהה דוחק אותו, ושולח אותו לקשר השני בסוד של ואיזה הוא לשון, ומפה בו אותו הקול, ונשמע מן הצד הזה, ושורה על הצד הזה של הלשון. ומושום כה נקרא הקול הזה וילשון.

הקשר הזה שהוא לשון, שלח אותו לתוך קשר הרזק, מגדל כל של עשרים וששים שורות, ואזו אותו קול שוקף לתוכה כדי בушור, בתוך תחום בראי.

ושלשת הקשרים הללו הם תחום להניג לקול ולדברו, וכל אחד מהם האדרדים שיוציאים מהקהל ומהדבר, שנקרים ימי קדם. ואלו מרבים את הימים בשעור בראי לקול ולדברו. וזהו סוד (איוב כט י"ח) בחול ארבה ימים. בגין חול אסגיאו יומין גו שיעורא דבוצינא בדקא חזי, וכלא מאיין סוף.

יאליין חי"ך ולייש"ן ומגדל דשנין, על אלין שריין כלא. ואליין אבן דאתפסין בקהל פנימאה, ובקהל דאטטמע ובמלולא. אלין אנון תחומה לאליין. אלין משנין לכתרא קדמאה והוה בסתימא. וכבר אתפסט מטהה לחדר מאליין, ואשטיי ואתעדי רוחא דלא שכיך לעלמיין ונבייעו פריד. בגין דההוא קשרא דאייהו תחומה דבוצינא, בטש ביה, ובגינה נבייעו בחשאי, ורקא רזא ח' חיך, וכי אתקרי. דא עבד בנינה בגרון דבר נש.

ירא הוא תחומה קדמאה, כדר בעא לאתפסטא בהיא נקדה, סליק האי קשרא וגטיל ליה מהאי אטר, ושני ליה בתלת (דף ככח ע"א) גונין, באשא ברוחא במא. בגין דהאי קשרא כדר אתקשר.

ובך אפיק קלא דאטטמע מגו דחיקו דפשיט דמתחבה, האי קשרא דחיק ליה, וסדר ליה לקשר תנינה ברזא דואי דאייהו ליישן, ובטש ההוא קלא ביה, ואשתמע מהאי סטרא ושריא על האי סטרא דליישן. בגין כה אקרי האי קלא ו' ליישן.

האי קשרא דאייהו ליישן שדר ליה לגו קשרא פקייא, מגדל אן קלא דעשרהין ותרין שורין, ובדין ההוא קלא אשתקך לגו מלאה בשיעורא. גו תחומה בדקא יאות.

יאליין תلت קשרין אנון תחומה לאענאה לקלא ולמה, ולכל אנון סטרין דגפקין מקהל ואלה דאקרוי ימי קדם. ואליין אסגין יומין בשעורה בדקא יאות, לקלא ומלה. ורקא דא (איוב כט י"ח) בחול ארבה ימים. בגין חול אסגיאו יומין גו שיעורא דבוצינא בדקא חזי, וכלא מאיין סוף.